

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Ст. Атанасов

Членове: Мирослава Тодорова
Лилия Н. Г.ева

при участието на секретаря Анна Щ. Тодорова
в присъствието на прокурора М. К. Б.

като разглежда докладваното от Лилия Н. Г.ева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100604882 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 30.03.2022 г. постановена по НОХД № 16911/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 94 - ти състав, подсъдимият Й. Л. Л. е признат за **виновен** в извършване на престъпление по чл. 183, ал. 1 НК, а именно в това че в гр.София, ж.к. „****“, бл.****, след като е бил осъден с Решение №221 от 29.07.2004 год. по гр.д. №803/2004 год. по описа на Софийски градски съд, III ГО, 87 - ми състав, влязло в законна сила на 22.12.2006 год., изменен с Решение – III – 83 – 355 от 05.01.2016 год. по гр.дело №49540/2015 год. по описа на Софийски районен съд, III ГО, 83 – ти състав, влязло в законна сила на 17.02.2016 год., да издържа свой низходящ – сина си К. Й. Л., роден на **** год., като заплаща месечна издръжка в размер на 50 (петдесет) лева, съответно увеличен на 120 (сто и двадесет) лева, чрез неговата майка и законен представител В.Х.Н., съзнателно не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно за периода от м.11.2012 год. до м.04.2019 год. включително, както следва: четиридесет пълни месечни вноски по 50 (петдесет) лева за периода от м.11.2012 год. до м.02.2016 год. и тридесет и осем пълни месечни вноски по 120 (сто и двадесет) лева за периода от м.03.2016 год. до м.04.2019 год., или в размер общо на 6560 (шест хиляди петстотин и шестдесет) лева. С присъдата на Й. Л. е наложено наказание **при условията на чл. 54 вр. чл.42а, ал.2, т.1, т.2 и т.6 от НК**, а именно „**ПРОБАЦИЯ**“ с три пробационни мерки –

„задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност два пъти седмично за срок от една година; „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от една година и „безвъзмезден труд в полза на обществото“ с продължителност 100 часа за срок от една година.

Присъдата се обжалва от защитника на подсъдимия Й. Л. – адв. Е. И.. Изтъкнати са доводи за неправилност и незаконосъобразност на присъдата. Иска се нейната отмяна и оправдаване на подсъдимия.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция, защитата и подсъдимият поддържат депозираната въззивна жалба, като представят доказателства – вносна бележка за заплащане на пълния размер на дължимата издръжка. Твърди се, че Й.Л. не е знаел къде да заплати сумата за издръжките, тъй като свидетеля Ненова – майка на детето им К. Л., не го е търсила. Защитата моли подсъдимият да бъде оправдан, като алтернативно се излага искане за намаляване на наказанието досежно пробационните мерки и определяне на по - леко наказание.

Представителят на Софийска градска прокуратура оспорва жалбата и пледира за потвърждаване на присъдата, като правилна и законосъобразна. Според него, представеното доказателство относно заплатената сума за дължимите издръжки, не е относимо към съставомерността на деянието и счита, че наложеното наказание на подсъдимия е законосъобразно и правилно.

Повереникът на частния обвинител К. Л. (който не се явява пред съда) – адв. Л. оспорва жалбата, моли присъдата да бъде оставена в сила, като правилна и законосъобразна. Според повереникът, плащането на дължимата сума от страна на подсъдимия, не е предпоставка за отмяна на първоинстанционния акт, доколкото не се сочат процесуални нарушения.

Подсъдимият Й. Л. в своя защита заявява, че не е имал възможност да плати по - рано издръжката, сочи че не е имал банкова сметка и майката на детето се е криела от него. В съдебно заседание пледира за намаляване на присъдата, като в последната дума сочи, че не отказва да заплаща издръжка и че наложената присъда е много тежка за него.

Софийски градски съд, след цялостна проверка на фактическия и доказателствен материал, след неговото обсъждане както поотделно, така и в съвкупност, и при пределите, установени в чл. 314 НК и като съобрази релевираните оплаквания, доводите и възраженията на страните, намира въззивната жалба за допустима, доколкото е предявена от надлежна страна в наказателния процес и в срока по чл. 319 НПК. Разгледана по същество, същата е основателна частично по отношение на наложеното наказание по следните съображения:

Фактическата обстановка е изяснена от Софийския районен съд. По делото са събрани в съответствие с процесуалния ред необходимият обем доказателства, имащи съществено значение за правилното му решаване. От събрания от Софийския районен съд доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

С решение №221 от 29.07.2004 год. по гр.дело №803/2004 год. по описа

на Софийски градски съд, III ГО, 87 - ми състав, влязло в законна сила на 22.12.2006 год., сключеният граждански брак между подсъдимият Й. Л. и свидетеля В.Н. бил прекратен. Със същото съдебно решение, на последната е било възложено упражняването на родителските права, а Й. Л. е осъден да издържа своя низходящ – синът му К. Й. Л., роден на **** год., като му заплаща месечна издръжка в размер на 50 (петдесет) лева чрез неговата майка и законен представител - свидетеля В.Н.. Бил издаден изпълнителен лист от 26.01.2005 год. и било образувано изпълнително дело №10525/2005 год. по описа на ДСИ - 2 отд., 4 уч. По молба на свидетеля Н. изпълнителното дело било прехвърлено при ЧСИ М. Г. - с рег. №862 и район на действие Софийски районен съд, като същото било преобразувано в изп.дело №31/2006 год. по описа на последната.

Въпреки осъдителното решение подс. Й. Л. съзнателно не е изпълнил задължението си да плаща месечна издръжка за своя син - К. Л. в периода **** год. до 29.02.2008 год. в размер общо на 2360 лева. Срещу Л. било образувано ДП 526/2008 год. по описа на 06 РУ на СДРВ, пр.пр.№1138/2008 год. по описа на Софийска районна прокуратура. Производството било прекратено на основание чл.183, ал.3 от НПК, тъй като подсъдимия внесъл дължимата сума за неплатената издръжка. След приключването на наказателното производство, Л. заплащал дължимата издръжка по сметка на ДСИ, които суми били превеждани по сметка на ЧСИ Г..

Правилно първоинстанционният съд е проследил движението на образуваното изпълнително дело от ЧСИ Г. в изп.дело №149/2009 год. по описа на ЧСИ Н.К., която приела архива на първата по повод изпълнение на наказание „лишаване от правоспособност“. След изтичането на наказанието, на 06.07.2010 год. архивът бил върнат на ЧСИ Г., а след това отново поради наложено друго дисциплинарно наказание, бил предаден на ЧСИ Б.. На 07.10.2011 год. архивът бил върнат на ЧСИ Г., като при свидетеля Б.Б. не били извършвани плащания от страна на подсъдимия по изпълнителното дело. Й. Л. продължил за плаща издръжка на сина си в периода от 03.06.2009 год. до 22.02.2011 год. по сметка на ДСИ, като сумите били превеждани по сметка на ЧСИ К.. От тези суми, които подсъдимия превел на ЧСИ К., останали 800 лева, които не били изплатени на свидетеля Н. взыскател по воденото изп.дело.

С Решение – III – 83 – 355 от 05.01.2016 год. по гр.дело № 49540/2015 год. по описа на Софийски районен съд, III ГО, 83 – ти състав, влязло в законна сила на 17.02.2016 год., размерът на дължимата издръжка, която подсъдимия Й. Л. следвало да заплаща на своя син - К. Л., бил увеличен на 120 (сто и двадесет) лева.

След увеличението на издръжката, подсъдимия Л. извършил три плащания по банкова сметка на свидетеля Ненова в банка ДСК ЕАД и в ПИБ АД, а именно 400 (четиристотин) лева на 18.03.2016 год., 120 (сто и двадесет) лева на 27.04.2016 год. и 480 (четиристотин и осемдесет) лева на 09.12.2016 год. С посочените плащания и неизплатената сума от 800 (осемстотин) лева от ЧСИ К. на свидетеля Н. подсъдимия съгласно извършената по делото СОЕ и допълнителна такава е изплатил дължимата издръжка към сина си – частния

обвинител К. Л. за периода м.11.2009 год. до м.10.2012 год. при размер на задължението от 50 (петдесет) лева месечно.

Въпреки осъдителните решения подс. Й. Л. съзнателно не е изпълнил задължението си да плаща месечна издръжка в размер на четиридесет пълни месечни вноски по 50 (петдесет) лева за периода от м.11.2012 год. до м.02.2016 год. включително, на обща стойност 2000 лева и на тридесет и осем пълни месечни вноски по 120 (сто и двадесет) лева за периода от м.03.2016 год. до м.04.2019 год. включително, в размер на 4560 (четири хиляди петстотин и шестдесет) лева или общо в размер общо на 6560 (шест хиляди петстотин и шестдесет) лева.

До горният извод, който настоящия състав споделя напълно, първостепенният съд е стигнал след анализ на приобщените по делото гласни и писмени доказателства и изготвените съдебно оценителни експертизи.

Фактическите констатации на първоинстанционния съд са направени след пълен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателств: гласните – показанията на свидетелите К. Л., В.Н., М. Г., Н. К., Б.Б., приобщените показания от воденото досъдебното производство по реда на чл.281, ал.4 вр. ал.1, т.2 от НПК на свидетеля Н. Б. и Г., писмените – удостоверение за раждане, справки от съдебен изпълнител, назначените съдебно оценителни експертизи (основна, допълнителна и допълнително заключение към допълнителната СО експертиза), справки за съдимост, молба до ДСИ при Софийски районен съд с вх.№6077/2016 год. и отговор на ЧСИ К., ведно с приложения, постановление от 21.07.2018 год. по ДП 516/2008 год. по описа на 06 РУ на СДВР, преписи от Решение №221 от 29.07.2004 год. по гр.д. №803/2004 год. по описа на Софийски градски съд, III ГО, 87 - ми състав, влязло в законна сила на 22.12.2006 год. и Решение – III – 83 – 355 от 05.01.2016 год. по гр.дело №49540/2015 год. по описа на Софийски районен съд, III ГО, 83 – ти състав, влязло в законна сила на 17.02.2016 год., писма, документи, приемо-предавателни протоколи включително и за предаване на архив, предадени от ЧСИ К. и ЧСИ Г., копия от дневник за извършени действия, изходящ и входящ регистър на ЧСИ Б., извлечения от банкови сметки, документи от ДСИ, ведно с копие от преписка и платежни нареждания, както и от приобщените по реда на чл. 283 от НПК доказателства, съдържащи се в делото.

На базата на възприетите фактически обстоятелства районният съд правилно е приел, че подсъдимия Й. Л. от обективна и субективна страна съзнателно не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно четиридесет пълни месечни вноски по 50 (петдесет) лева за периода от м.11.2012 год. до м.02.2016 год. включително, и тридесет и осем пълни месечни вноски по 120 (сто и двадесет) лева за периода от м.03.2016 год. до м.04.2019 год. включително, в размер общо на 6560 (шест хиляди петстотин и шестдесет) лева, след като е бил осъден с решение №221 от 29.07.2004 год. по гр.д. №803/2004 год. по описа на Софийски градски съд, III ГО, 87 - ми състав, влязло в законна сила на 22.12.2006 год. и с Решение – III – 83 – 355 от 05.01.2016 год. по гр.дело №49540/2015 год. по описа на Софийски районен съд, III ГО, 83 – ти състав, влязло в законна сила на

17.02.2016 год.

От субективна страна е налице пряк умисъл при извършване на престъплението. Бездействието на подсъдимия и неизпълнението на задължението му за издръжка спрямо низходящото му дете е напълно съзнателно. Деянието е извършено виновно, при пряк умисъл с цялостно изразени волеви и интелектуален момент, при съзнаване неговия общественноопасен характер и последици. Подсъдимият е имал знание за точния размер на издръжката, която дължи на детето си, съгласно постановените съдебни решения, известни са му били периодите и броя на месечните вноски, които не е плащал. Същевременно е разбирал характера на своето задължение - неотменимостта и периодичността с месечно престиране на суми за издръжката на сина си. Въпреки това, напълно осъзнато е бездействал за прякото им изпълнение чрез плащане, поради което от волева страна, безспорно е предвиждала сигурното и възможно настъпване на престъпния резултат - вредните последици, обхващащи ежемесечната издръжка, от която е бил лишен сина му - К. Л. и тъй като и последиците са били предвиждани от него, несъмнено индициран е прекият му умисъл за извършване на престъпното деяние.

От представеното пред въззивния съд писмено доказателство – вносна бележка, се установи по безспорен и несъмнен начин, че до приключване на съдебното следствие пред въззивната инстанция, подсъдимият е изплатил цялата дължима издръжка за детето си К. Л.. Приложението на привилегированото правило на чл. 183, ал. 3 от НК е допустимо само до постановяване на присъдата от първата инстанция и то при заплащане на цялата дължима сума. От изложеното се налага извода за неприложимост на тази специална разпоредба предвид факта, че подсъдимия е изпълнил в цялост паричните си задължения за издръжка на сина си едва пред настоящата съдебна инстанция. В случая, с оглед възстановяването на имуществените вреди от престъплението, са налице основанията за освобождаване на подсъдимия Й. Л. от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК и налагане на административно наказание, каквито предпоставки не са били налице пред първата инстанция. На първо място е налице първата изискуема от закона предпоставка за приложението на института по чл.78а от НК, тъй като за престъплението по чл.183, ал.1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода до една година или пробация. В тази връзка са и задължителните указания на ВС, обективирани с ППВС № 7/04.11.1985 г. на Пленума на ВС, в чиято т. 2 подробно са разгледани случаите, в които при деянията по чл. 183, ал. 1 НК може да се приложи тази разпоредба.

На следващо място, подсъдимият не следва да е осъждан за престъпление от общ характер и да не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на Раздел IV от НК. Правилно и законосъобразно първостепенният съд е отчел, че Й. Л. Й. Л. е неосъждан, тъй като същият е реабилитиран. От приложената в съдебното производство по делото (л.15 – л.16) и актуална към 15.02.2021 год. справка за съдимост, се установява ,че подсъдимия е санкциониран в предходни периоди два пъти:

- по НОХД №680/2004 год. по описа на Софийски районен съд, в сила от 31.03.2004 год., Й. Л. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл.325, ал.2 вр. ал.1 от НК, като на основание чл.55, ал.1, т. 2 ,б.“Б“ от НК е бил осъден на наказание „Глоба“ в размер на 500лв, като замяна на наказанието „Лишаване от свобода“. Доколкото по делото липсват доказателства, че глобата е била платена от подсъдимия, настоящият състав приема, че наложеното наказание не е било изпълнено. По отношение на това осъждане е настъпила реабилитация, тъй като последователно са изтекли давностните срокове по чл.82, ал.4 вр. ал.1, т.5 (три години) и срока за реабилитация по чл.86, ал.1, т.3 (една година) от НК по аргумент на т.3 от ТР №2 от 28.02.2018 год. по тълк. дело №2/2017 год., ОСНК на ВКС.

- по НАХД №78А-2004, с Решение на Софийски районен съд, в сила от 27.07.2004 год. , подсъдимият е бил освободен от наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК за извършено на 31.05.2004 год. престъпление по чл.343б, ал.1 от НК, като му е била наложена адм.глоба в размер на 750 лева и на основание чл.78а, ал.4 вр. чл.343г от НК – лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца. Съгласно цитираното по – горе ТР № 2/2017 год., ОСНК на ВКС, институтът на чл.78а от НК е приложим повторно по отношение на лице, което е било вече освобождавано от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, ако не е заплатило наложената глоба и вземането е погасено по давност, като освен давностния срок, следва да е изтекъл и срок равен по чл.86, ал.1, т.3 от НК. В случая е изтекъл абсолютния давностен срок, който е три години, доколкото в случая липсват данни да е било образувано изпълнително производство относно събирането на глобата. Изтекъл е и срокът по чл.86, ал.1 ,т.3 от НК в размер на една година.

Имайки предвид горното, настоящият въззивен състав намира, че подсъдимия е неосъждан и няма пречки по отношение на него да бъде приложен институтът на чл.78а от НК, тъй като причинените с престъплението вреди са възстановени и не са налице и пречките по чл. 78а, ал. 7 от НК. Практиката на съдилищата е константна, че винаги, когато са налице предпоставките за освобождаване от наказателна отговорност, съдът е длъжен да приложи този ред. В случая по силата на чл. 305, ал. 5 НПК, вр. с чл. 78а НК тази разпоредба следва да се приложи.

При индивидуализация на наказанието, въззивният състав отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства критичното отношение към извършеното деяние, желанието от страна на подсъдимия да плаща издръжка, оказаното съдействие за разкриване на обективната истина по делото, имотното състояние на Л. (същият е безработен към момента), добрите му характеристични данни (няма данни за други противообществени прояви), чисто съдебно минало. Като отегчаващо отговорността обстоятелство съдът отчете продължителния период на неплащане на издръжката. Ето защо съдът намира, че при значителен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства с налагането на минимално предвиденото в закона административно наказание от 1000 (хиляда) лева глоба ще се изпълнят успешно целите на наказанието спрямо подсъдимия. Така

индивидуализираното наказание в най-голяма степен би постигнало целите, заложи в закона и би допринесло за поправяне и превъзпитание на подсъдимия към спазване на законите и добрите нрави, като същевременно ще въздейства предупредително върху него и възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

При извършената служебна проверка, Софийски градски съд не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са достатъчно основание за отмяна на атакуваната присъда. По изложените по – горе съображения, настоящия съдебен състав намира, че присъдата следва да бъде изменена в частта за наложеното на подсъдимия наказание, съобразно изложеното по - горе, а в останалата част – потвърдена като правилна и законосъобразна.

Съобразно правилото на чл. 189, ал. 3 от НПК, правилно направените по делото разноси са възложени в тежест на подсъдимия.

По тези съображения и на основание чл. 314 НПК, вр. чл. 334, т. 3 и т. 6 НПК вр. чл. 337, ал. 1, т. 4 НПК и вр. чл. 338 НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда от 30.03.2022 год., постановена по НОХД № 16911/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 94 - ти състав в частта на наложеното наказание, като **ОТМЕНЯ** определеното на подсъдимия Й. Л. Л. наказание „ПРОБАЦИЯ“ с наложени пробационни мерки по чл. 42а, ал. 2, т. 1, т. 2 и т.6 от НК и вместо това **ПОСТАНОВЯВА**:

ОСВОБОЖДА подсъдимия Й. Л. Л. на основание чл. 78а, ал.1 от НК от наказателна отговорност и му **НАЛАГА** административно наказание „ГЛОБА“ в размер на 1000 (хиляда) лева.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____